

IOV

Prea hăruit erai în țara Uț
Cu fiice trei și fii bărbați vreo șapte
Să nu te-ncerce al pustiei struț
Ce ou-își calcă-n fâșâit de șarpe

Și boi și măgărițe s-au distrus
De Sabeeni prin sabie spintecate
Și turmele de oi de foc de sus
Cu slujitori cu tot fuseră arse

Și Haldeeni trei cete au răpus
Cămilele prea mari și cocoșate
Și robii toți și s-au pierdut, s-au dus
Doar unul sol și-e dat scăpat de moarte

Prea tristă veste-adusă spre apus
Al vieții aplecate înspre moarte
Că vântul din pustie a distrus
Casa cu fii și fiice-n alba noapte...

.....

Și te-ai plecat bătrân și părăsit
De toți și de-ale vieții toate
Și cu mantaua ruptă și smerit
Țărânilor de lacrimi sunt udate

Și-n închinare către cer grăbit
Sufletul cată înspre slăvi opace,
"Golit de tot din pântec am venit
Și gol la fel în el mă voi întoarce.

Domnul a dat, Domnul a luat subit
El, viața vieții cea fără de moarte
Numele Lui să fie-n veci slăvit!"
Bătrâne Iov prea curățat de soarte...

***